

En mann, en kvinne, en pakt, ett ekteskap – en gang



Prosjektoppgave av Ruth Silje Johansen

Innhold

Innledning	3
Hva sier Guds ord	4
Ekteskapet	7
Ett kjød	9
Den uskyldige part	10
Historie	12
Skilsmisse	14
Å gifte seg på nytt	16
Hor	16
Kvinnen som ble grepet i hor	17
En kvinnes mann	18
Å vise kjærighet	19
Konklusjon	21
Kilder	22

Innledning

Den 22 mai 2007 gikk Werner ned på kne og fridde til meg og jeg sa ja. Det var en utrolig god følelse å bli valgt og å kunne gå mot et ekteskap og et forhold som varer livet ut. Ingenting skulle kunne ta vekk denne gleden og troen på ekteskapet. Frem til noen uker senere da pappa ringte meg og sa at han ville ta ut separasjon fra mamma. De siste årene hadde de begge levd et kristenliv i revers og vært utro mot hverandre. Pappa sa at det var ikke noe kjærighet eller tillit igjen og at han hadde gitt henne nok sjanser. Mamma sa det var han som først tok initiativet til å gå ut på byen og møte andre mennesker og hun ble bare med. Men det som var tydelig var at de begge hadde gjort mange feil og søkt etter lykke og bekreftelse på helt feil plasser.

Min mor hadde ved et tidligere tilfelle da min far hadde flyttet ut, pratet med pastoren i menigheten vår. Da hadde han sagt at siden hun var den uskyldige part, så måtte hun huske på at hun var fri til å gifte seg igjen. Hun visste vel denne gangen at hverken hun eller min far var noen uskyldig part noen av dem, men de ordene som pastoren en gang hadde sagt kom opp igjen som en betryggende løsning. Hun flyttet inn med en mann som hun hadde blitt kjent med det siste året og trodde at dette var den beste løsningen for henne nå. Hun orket ikke tanken på å leve alene for hun hadde jo så mye kjærighet og omsorg å gi. Men hun så fort at han ikke var den rette og flyttet ut etter noen måneder.

Mine svigerforeldre hadde fått muligheten til å bli litt kjent med henne og de ba ofte for henne i denne perioden. Da jeg skulle en tur sørover og besøke henne, sendte de med meg en video som het "Kampen for ekteskapet." Hun satte seg til for å se den med en gang. En kvinne og en mann fortalte sin historie om skilsmisse og gjenforening. Hun fikk sjokk, kan man gjenforenes etter en skilsmisse? Mens hun så filmen, ble hjertet hennes fylt med håp og lettelsens tårer rant i strie strømmer. Ekteparet gjorde det så klart at det var den onde som hatet alt Gud hadde skapt og forordnet og som splittet min mor og far. Fra den dagen snudde både mitt og hennes syn på ekteskapet. Hun hadde lovet å være trofast i gode og onde dager og disse dagene som nå er blitt til år er de onde dagene i henne og pappa sitt ekteskap. Min far kalte seg fremdeles en kristen, men var ikke aktiv slik som før. Skulle hun bare trekke på skuldrene og si; «vel, vel, Satan har stjålet min mann og ødelagt min familie og det må jeg bare finne meg i?» Nei! Hun vil kjempe for å ta tilbake det den onde har stjålet! Hun sa min mann er MIN. Ekteskapet er til døden skiller oss. Jesus lærer oss at den rette ånd er; om dere er troløse så er jeg trofast. Slik kan vi også være. Vi kan velge å holde vår del av ektepakten selv om den andre ektefellen ikke holder den. Å elske dem som elsker meg tilbake er jo ikke spesielt vanskelig. Men Jesus ber oss til og med å elske våre fiender. Nå kan hun ikke gjøre annet enn å elske min far i det stille og på avstand. Han viser ingen interesse til å ville gjenforenes og har fått en kjæreste som han bor sammen med.

Så dette har vært mitt utgangspunkt til å få interesse for å undersøke for meg selv hva Guds ord sier om ektepakten, skilsmisse og gjengifte. Jeg har gått fra å være likegyldig, til det er vel greit, til at jeg vet ikke, til dit jeg er i dag og det skal jeg prøve å få satt ord på her.

Hva sier Guds ord

For noen tiår siden var skilsmisse sjeldent i menigheten. Nå er det vanskelig å finne menigheter der det ikke er mange skilsmisser og behovet for å ta disse bibelordene frem i forkynnelsen burde derfor være stor. Men det er ikke ofte jeg har hørt tydelig forkynnelse om at ekteskapet er til døden skiller oss.



1.Kor 6,9: *"Eller vet dere ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? Far ikke vill! Verken horkarerer eller avgudsdyrkere eller ekteskapsbrytere eller de som lar seg bruke til unaturlig utukt, eller menn som øver utukt med menn,.....skal arve Guds rike."*

1Tess 4:2-8 *Dere kjenner jo de påbud vi gav dere ved Herren Jesus. For dette er Guds vilje, deres helliggjørelse: Hold dere borte fra hor. Hver av dere må vite å vinne sin egen ektefelle i hellighet og ære, ikke i lidenskapelig begjær slik som hedningene, de som ikke kjenner Gud. Ingen må bedra eller utnytte sin bror i det han har med ham å gjøre. For Herren er hevner over alt slikt. Dette har vi også før sagt dere og vitnet for dere. For Gud kalte oss ikke til urenheter, men til helliggjørelse. Derfor, den som forakter dette, han forakter ikke et menneske, men Gud, som gir sin Hellige Ånd i dere.*

Dette skriftstedet blir i de fleste tilfeller brukt om det å finne seg en ektefelle. Det taler derimot om hvordan du skal vinne din EGEN ektefelle. Den som allerede er din. Den ektefelle du allerede har giftet deg med. Vi er faktisk kalt til å daglig vinne gunst, velvilje og hjerte til vår ektefelle. Gud som innstiftet ekteskapet er allerede klar over at løpet ikke er vunnet når du fant henne eller han. Det er da livet starter. Ekteskapsinngåelsen består av både synlige og usynlige elementer, det vil si både den fysiske seremonien og guddommelig innngripen. Det er symbolsk i den forstand at det har en ytre form som illustrerer den indre, men det er den indre hendelse som er det sentrale; symbolikken er bare et hjelpemiddel for å kunne motta denne enorme oppgaven med den rette innstilling. Kanskje det er slik at Gud ikke gav oss en ektefelle fordi vi skulle bli lykkelige, men fordi vi gjennom ekteskapet blir helliggjort. Vi sliper hverandre til å bli mer lik Jesus

Ef 5,31-32: *"Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett kjød. Denne hemmeligheten er stor - jeg taler her om Kristus og menigheten."*

Ekteskapet er et bilde på Kristus og menigheten. Verden skulle se på oss kristne og si: "Se hvor de elsker hverandre!" Våre ekteskap skulle være et synlig bilde av kjærligheten mellom Jesus Kristus og hans brud, menigheten.

Rom 7:4 *Mine brødre! Slik døde også dere fra loven ved Kristi legeme, for at dere skal tilhøre en annen, ham som ble oppreist fra de døde, så vi kan bære frukt for Gud.*

Det som er grunnen for denne viktige detaljen i Guds ord er at Kristus og menigheten skal være et forbilde og et eksempel for ekteskapet. Akkurat som Kristus er blitt menighetens ektefelle ved at loven døde er det kun døden som skiller den ene ektefelle fra den andre. Dette sterke bildet er jo fullkomment ved at ingen kan skille oss fra Kristus. Kristus kan på ingen måte forlate eller skille seg fra oss som Kristi brud. Bildet på Hans fullkomne kjærlighet til oss er Hans uadskillelighet. Vi vet at Han står ved sine løfter som i Ham har fått sitt JA.

Matt 19,4-6 *"Han svarte og sa: Har dere ikke lest at han som skapte dem, fra begynnelsen skapte dem til mann og kvinne, og sa: Derfor skal mannen forlate far og mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett kjød? Så er de ikke lenger to, men ett kjød. Derfor, det som Gud har sammenføyd, det skal et menneske ikke skille."*

Da Jesus ble testet av fariseerne så refererte han til begynnelsen. Jesus var i opposisjon mot det som fariseerne lærte og det som hadde blitt jødisk tradisjon. Han satte en ny standard som var høyere og edlere.

1Joh 2,24-26 *La det som dere har hørt fra begynnelsen, få bli i dere. Dersom det dere har hørt fra begynnelsen, blir i dere, vil også dere være i Sønnen og i Faderen. Og dette er det han har lovt oss: det evige liv. Jeg har skrevet dette med tanke på dem som fører dere vill.*

Guds standard har alltid vært den samme hans sannheter kommer aldri til å rikke seg, men i dag er mange kristne ført vill med det at de leser bibelen med "egoistiske briller". "Hvordan kan jeg fortsatt være en kristen, men gjøre mest mulig av det jeg har lyst til. De som fører vill kan også være gode kristne ledere, men som dessverre ønsker mer å bli likt og beholde flest mulig i sin menighet, at de unngår å konfrontere og tale tydelig om synd og omvendelse.

Mark 10,9 *"Derfor, det som Gud har sammenføyd, det skal ikke et menneske skille. "*

Som leder må man aldri råde til skilsmisse. Likevel er det skremmende å se at kristne ledere og forkynnere finner seg i å bruke lettkjøpte utplukkede argumenter for ekteskapsbrudd. Nåde og lov skilles til tross for at Jesu ord er krystallklart vedrørende gjengifte. Du lever i vedvarende utroskap.

Luk 16,18 *"Hver den som skiller seg fra sin hustru og gifter seg med en annen, driver hor. Og den som gifter seg med en kvinne som er skilt fra sin mann, driver hor."*

Rom 7,2-3 *"For den gifte kvinne er ved loven bundet til sin mann så lenge han lever. Men dersom mannen dør, er hun løst fra loven som bandt henne til mannen. Derfor skal hun kalles en horkvinne dersom hun, mens mannen ennå lever, blir en annen manns hustru. Men dersom mannen dør, er hun fri fra loven, og er ingen horkvinne om hun gifter seg med en annen mann."*

Mark 10,11- 12: *"Da de var kommet inn i huset, spurte disiplene ham igjen om dette. Han sier til dem: Den som skiller seg fra sin hustru og gifter seg med en annen, gjør seg skyldig i hor mot henne. Og dersom en kvinne skiller seg fra sin mann og gifter seg med en annen, så driver hun hor."*

1.Kor 7,10-1 *"Til dem som er gift, har jeg dette bud, ikke fra meg selv, men fra Herren: En kvinne skal ikke skille seg fra sin mann. Men er hun skilt fra ham, Skal hun enten fortsette å leve ugift eller forlike seg med mannen. Og en mann skal ikke skille seg fra sin hustru."*

Paulus viser her til et ord fra Herren. Det oppgis bare to muligheter for den hustru som er fraskilt: Å bli værende ugift eller forlike seg med mannen. Selv om din ektefelle gifter seg på nytt, gjelder dette skriftstedet fortsatt for deg.

Hebr. 13,4 *"La ekteskapet holdes i ære av alle, og ektesengen være usmittet! For Gud skal dømme dem som driver hor og bryter ekteskapet."*

Ekteskapet

Men hvorfor er det så viktig at vi holder oss til den første ektefellen vår? Noen sier til og med at de var så ulykkelige i det første ekteskapet at de ikke hadde noe overskudd til å stå i noen tjeneste for Gud og nå er de lykkelig gift for andre gang og står i en sterk tjeneste med sin nye ektefelle. Er det Guds vilje at vi skal være utykelige og ikke i en tjeneste?

Matt. 19, 6 og Mark. 10, 9 *"De er ikke lenger to, men ett kjød. Derfor, det som Gud har føyet sammen, skal et menneske ikke skille"*

Du tilhører kun den ene. Han refererer til sin egen skaperordning, ikke til noe kristent eller kristelig vielsesritual: Dette gjelder alle mennesker, kristne eller ikke. For alle mennesker og i alle kulturer er det tre ting som konstituerer et gyldig ekteskap: ekteskapsløftet, offentliggjørelsen og fullbyrdelsen. Et ekteskap mellom ikke-kristne, eller før man blir kristen, er like bindende som mellom kristne.



I Guds hjerte er ekteskapet det sterkeste bildet vi har på Guds forsonede verk mellom Kristus og mennesket. Kristi varme, intimitet og vennskap er smeltet inn i det. Ekteskapet vil være en av Guds temperaturmål for menneskets tilstand i forhold til sin Gud. Derfor ønsker Gud å gjenopprette det sanne kristne samlivet. Ekteskapet som en hellig velsignelse fra Gud som styrker og gir oss den nåde som vi trenger for å fortsatt vinne vår ektefelle.

Frank Åbyholm i sin bok « Gud har talt! Men har du hørt?

Ef. 5, 22 Dere hustruer; underordne dere under deres egne menn som under herren. For mannen er kvinnens hode, likesom også Kristus er menighetens hode – han som er sitt legemes frelser.

Dere menn; elsk deres hustruer, likesom også Kristus elsket menigheten og ga seg selv for den, for å hellige den ved å rense den ved vannbadet i ordet, slik at han kunne stille menigheten fram for seg i herlighet, uten flekk eller rynke eller noe slikt, men at den kunne være hellig og ulastelig.



"Er det kjærlighet og underordning til Jesus og hans ord som kjennetegner menigheten i dag?"

Du hustru; er det kjærlighet til din mann som gjør at du utfører din rolle i ekteskapet? Ærer du din mann, stoler på han, har tillit til at han forsørger, beskytter og råder deg etter sin beste evne?

Du ektemann; elsker du, tar vare på, før og varmer, tålmodig, tjenende, trofast og overbærende din hustru?

Dersom vi ikke tar imot og forstår ordet om mann/ kvinne i ekteskapet, vil vi heller ikke ta imot og forstå ordet om Kristus/ menigheten. Den største sykdom i menigheten er manglende vilje til å underordne seg Kristus og hans ord. Og det virker som mange synes Bibelens ord om ekteskapet er belastende, krenkende, diskriminerende og gammeldags. Hvorfor skal det være tungt, vanskelig og urimelig å underordne seg under Jesus og hans ord? Vil han oss noe ondt, plage oss og tyrannisere oss?"

Ett kjød

Ekteskapet er uopløselig. Det er ikke bare en kontrakt mellom to mennesker, men en pakt mellom disse to menneskene og Gud. Det er, som Paulus sier, et stort mysterium. To menneskers samliv er et dypt uttrykk for Guds kjærlighet til oss mennesker, og samtidig en livsvei til og med Gud.

Ekteskapet har eksistert fra den gang Gud «skapte mennesket i sitt bilde, til mann og kvinne» og sammenføyde dem så de «ikke lenger skulle være to, men ett kjød».

Det er etter naturens orden og Guds skapervilje at folk inngår ekteskap, lover å elske og støtte hverandre livet igjennom å stifte familie. Som alt det Gud har skapt, er også det "overmåte godt"



Mange har glemt at kjærligheten i ekteskapet er en av de kristnes oppgaver. Ekteskapet skal være en del av vår kristne livsstil, derfor trenger vi å jobbe med ekteskapet på samme måte som vi jobber med vår tro. Ekteskapet og det kristne samlivet kan ikke separeres fra menneskets åndelige trosgrunnlag. Vi trenger å bli mer bevisst på at vanskeligheter i ekteskapet ligger i den kristnes vandring. Ingen handlinger som tas ut av denne sammenhengen kan rettferdiggjøre egne løsninger. Det finnes pastorer, ledere og forkynnere som åpent har uttalt at deres tidligere ektefeller hindret dem i å utføre sitt kall eller tjeneste. Det stemmer ikke overens med slik vi er kalt til å vandre i tro. Du skal vinne din ektefelle i all ære. I motsetning til de som ikke er kristne. Vår standard er så mye høyere enn verdens. Vi må få en tro på at Gud kan løse og lede oss gjennom alle vanskeligheter. Med andre ord det som står i Galaterbrevet om å arbeide på vår frelse med disse fruktene som resultat, skal også være en del av ekteskapet.

Gal. 5,16-23 Jeg sier dere: Lev et liv i Ånden! Da følger dere ikke begjæret i vår syndige natur. For vår onde natur står med sitt begjær Ånden imot, og Ånden står imot vår onde natur. De to ligger i strid, slik at dere ikke er i stand til å gjøre det dere vil. Bli dere drevet av Ånden, da er dere ikke under loven. Det er klart hva det er som kommer fra vår onde natur: hor, umoral, utskeielser, avgudsdyrkelse og trolldom, fiendskap, strid, rivalisering, sinne, selvhevdelse, stridigheter, partier og misunnelse, fyll, festing og mer av samme slag. Som jeg har sagt før: De som gjør slikt, skal ikke arve Guds rike. Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, tålsomhet og selvbeherskelse.

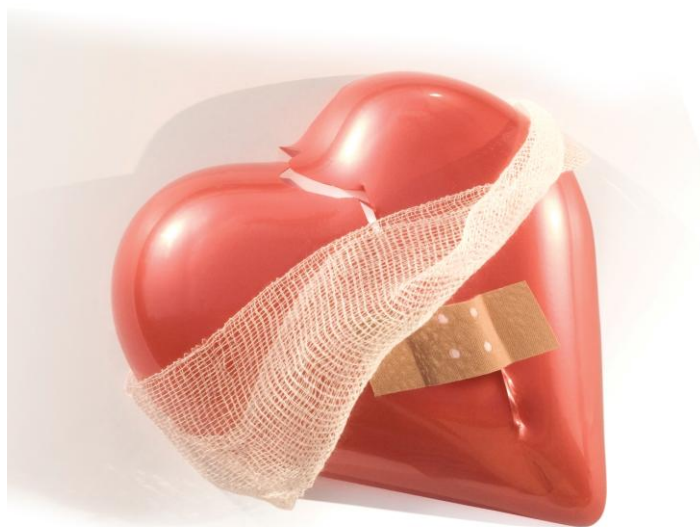
Den uskyldige part

Teorien om den uskyldige part bygger på disse to skriftstedene.

Matt.5:32: «Men Jeg sier dere at hver den som skiller seg fra sin hustru av noen annen grunn enn hor, er årsak til hun bryter ekteskapet. Og den som gifter seg med en fraskilt kvinne, bryter ekteskapet.

Matt.19:9: Men Jeg sier dere: Den som skiller seg fra sin hustru av noen annen grunn enn hor, og gifter seg med en annen, bryter ekteskapet. Og den som gifter seg med henne som er skilt, bryter ekteskapet.

Det er disse to skriftstedene som ofte blir kalt unntakelsesregelen. Med disse skriftstedene for hånden er mange ekteskap blitt oppløst med det grunnlag at den ene ektefellen har vært utro: Derfor har den andre ektefellen krav på å kunne skilles og gifte seg igjen. Dette er en omskriving av sannheten og man trenger ikke å se lenger enn til siste del av versene til å se at der utelukkes muligheten for å kunne gifte seg igjen med noen andre. Det kan være lett å ha en slik tilnærming. Denne løsningen gir åpning for det som i kristne sammenhenger kalles den uskyldige part. Den som står igjen som uskyldig i et ekteskap hvor ektefellen har vært utro vil kunne benytte seg av en nyvunnet frihet til å gifte seg på nytt. Dette er ikke en riktig fremstilling av Guds ord. Denne muligheten vil også føre til at de lever i utroskap i det nye ekteskapet og dermed fortsatt lever i synd.



Det ville i alle tilfeller ikke være mulig å dømme rettferdig med hensyn til den uskyldige part slik vi praktiserer det i norske menigheter i dag. Hvem skal avgjøre hvem som først var utro? Hvilken form av utroskap skal gjelde og rettferdiggjøre en uskyldig part? Skal syndige tanker føre til en beskrivelse av hor i et ekteskap? Hvor skal linjen trekkes? Hvilke kriterier skal ligge til grunn? Det ville være en umulig situasjon å bedømme dette innenfor begrepet den uskyldige part. Hvordan skal dette avgjøres? Gud vil ikke på noen måte la det være opp til mennesket å dømme i slike umulige situasjoner. Disse hendelser ville ha ført til en fråtsing i meninger, antakelser, spekulasjoner og egne løsninger som bare ville ha skapt kaos og ikke ført til fred og forsoning for Guds vilje.

Skille seg i forlovelsesfasen

For å få den hele og fulle oversikten av bruken av disse skriftsteder må vi se det i lyset av at han henvender seg til de jødiske disipler og til det jødiske samfunnet. Når vi i første kapittel i Matteus evangeliet leste om Josef som søkte å skille seg fra sin hustru, enda de ikke var gift, gjaldt denne åpning for å skille seg fra sin fremtidige brud. Josef hadde lovet Maria og hennes familie at han skulle gifte seg med henne. Denne forlovelsesfasen kalles i jødisk tradisjon for Kiddushin. I denne perioden som varte minst 12 måneder levde ikke mannen og kvinne sammen seksuelt, men de ble likevel sett på som mann og hustru. For i jødisk skikk var dette løftet like sikkert og alvorlig som selve ekteskapsløftet. Men likevel gav ekteskapsloven åpning for at de kunne skille seg om det viste seg at hustruen hadde vært utro i denne perioden. Dette var også grunnen til at denne fasen varte i over et år, for hvis forloveden hadde vært utro så skulle det være mulig for den kommende ektemannen å få greie på om hun hadde hatt seksuell omgang med en annen mann og blitt gravid.

Josef ville derfor skille seg i stillhet på grunn av at loven sa at enhver som var grepet i ekteskapsbrudd kunne steines hvis noen fremsatte anklager om det.

At dette kunne løses på denne måte under forlovelsesfasen var at de som skulle gifte seg ikke hadde fullbyrdet ekteskapet og dermed stod ”den uskyldige part” fri til å gifte seg på nytt. Men i våre dager sier vi ikke at vi skiller oss fra forloveden, da gjør vi det bare slutt og har ikke noen teologiske problemer med det. Men i dagens ekteskap er det vanlig å fullbyrde med seksuelt samkvem på bryllupsnatten. Derfor sitter ektefellene i den posisjon at de faktisk lever i konstant utroskap om de gifter seg på nytt.



Etter at de to trolovede hadde gjennomgått fase to, selve ekteskapsinngåelsen med bryllupsfesten, kunne de ha seksuelt samkvem med hverandre, og selvfølgelig bare hverandre. Denne delen ble ofte referert til som at mannen «tok henne hjem til seg.» Om en av partene, for eksempel mannen, fikk pålitelig informasjon om at kvinnen hadde hatt samleie med en annen mann under forlovelsesperioden, kunne han skille seg fra henne før fase to, selve bryllupet, og da gjennom å gi henne et skilsmissebrev.

Historie

Teorien om den «uskyldige part» sin rett til å gifte seg på nytt er mindre enn 500 år gammel. Tanken om at Matteus kapittel 5 og 19 er skriftsteder eller "klausuler" som gir den «uskyldige part» rett til å gifte seg på nytt, dukket ikke opp før i år 1519, da Erasmus, en stor humanist, presenterte sin tolkning av Første Korinterbrev 7. Erasmus' tolkning av Skriften innførte menneskelig fornuft i tolkningen, i stedet for å la tekst tolke tekst. Hans tolkning av Skriften var preget av humanistiske overtoner, der han vektla menneskers lykke foran lydighet til Guds ord. Erasmus var verken tradisjonalist eller reformator, men ønsket i det ytterste å bli oppfattet som en gudgitt mann. Han klarte imidlertid ikke å ta oppgjør mot synd og fant heller enklere løsninger som tekket folket. Han gjorde som gnostikerne satset på overdreven åndsopplevelse. Ånden opphevet i følge Erasmus de moraletiske lovene som hadde vært grunnpilaren i den jødiske tanken.

De siste 50 år har igjen disse vranglærene fått fotfeste i menighetene. Det er ett paradoks at kirken har stadig mer fokus på åndsgaver, helbredelser og tjenester som tar pusten fra oss, men likevel øker antall skilsmisser i de samme kirkene. Vanvittige manifestasjoner i ånden er en beruselse som fører til mer liberal kristen forståelse, snarere enn å bli mer tro mot ordet. Bibelens ufeilbarlighet ble underminert og Erasmus angrep skriftens riktighet. Han knyttet ikke den kristne gjerning sammen med Guds hellighet over livet. Erasmus underviste at kjærligheten skulle komme foran enhver ekteskapslov og fremhevet at det ikke var "kjærlig" gjort av kirken å insistere på at ulykkelige mennesker skulle fortsette å leve sammen. Han mente at kirken skulle sette dem fri, som levde i såkalt dårlige ekteskap.



Reformatorene adopterte Erasmus' syn på skilsmisse og gjengifte, men denne tanken ble ikke undervist i nesten 1500 år før Erasmus, fra Kristus' tid og de første kristne. Selv om denne teorien er mindre enn 500 år gammel, har mange kristne lett etter et «smutthull» eller en unnskyldning, som gjør det greit for dem å gifte seg på nytt. Derfor blir Erasmus' tolkning av første Korinterbrev gladelig akseptert av kristne som leter etter muligheter til å følge sin kjødelige lyst til å elske en ny person etter at ens ekteskap har blitt "ødelagt" eller man opplyser at man lever i et ulykkelig ekteskap.

I 1532 gjorde kong Henrik VIII akkurat dette. Han ønsket å skille seg fra sin kone Catherine, for å gifte seg med Ann Boleyn. Han gjorde Erasmus' tolkning av 1. Kor.7 populær og brøt etter hvert med den katolske kirken, fordi han ville gifte seg på nytt.

David var og en konge som prøvde å løse et problem på sin måte, med dårlig hell.

2. Sam 12:7-15: Da sa Natan til David: Du er mannen! Så sier Herren, Israels Gud: Jeg salvet deg til konge over Israel, og fridde deg ut av Sauls hånd. Jeg gav deg din herres hus og din herres hustruer i din favn. Jeg gav deg Israels og Judas hus, og var det for lite, så ville jeg ha gitt deg enda mer, både det ene og det andre. Hvorfor har du foraktet Herrens ord og gjort det som er ondt i hans øyne? Hettitten Uria har du slått med sverdet. Hans hustru har du tatt til hustru for deg selv, og ham har du drept med Ammons barns sverd. Så skal da sverdet aldri vike fra ditt hus, fordi du har foraktet meg og tatt hettitten Urias hustru til hustru for deg selv. Så sier Herren: Se, jeg lar ulykke komme over deg fra ditt eget hus. Jeg vil ta dine hustruer for dine øyne og gi dem til en annen mann. Han skal ligge hos dine hustruer, så solen her er vitne til det. For det du har gjort, gjorde du i det skjulte. Men jeg vil gjøre dette for hele Israels øyne og midt på lyse dagen.

Da sa David til Natan: Jeg har syndet mot Herren. Og Natan sa til David: Så har også Herren bortatt din synd, du skal ikke dø. Men fordi du ved denne gjerning har gitt Herrens fiender grunn til å spotte, så skal også den sønnen du har fått, visselig dø. Så gikk Natan hjem igjen. Og Herren slo barnet som David hadde fått med Urias hustru, så det ble sykt.

David prøvde å skjule en synd med en annen. Det er ofte det som blir gjort ved gjengifte også. David blir sett på som den største kongen i Israels historie. Likevel gjorde han feil ved å gifte seg med Batseba, Urias hustru. Det ble en forbannelse for David. På tross av dette benyttet David sin mulighet innfor Gud å be for sin sønn med Batseba slik at han ikke døde. Det er tragiske skjebner for flere en de to ektefellene i slike tilfeller. Barna er og blir en uskyldig lidende part i slike situasjoner, men synd får alltid en konsekvens.

Skilsmisse

Rom 7:1-4: *Eller vet dere ikke, brødre – jeg taler jo til slike som kjenner loven – at loven hersker over mennesket bare så lenge det lever? For den gifte kvinne er ved loven bundet til sin mann så lenge han lever. Men dersom mannen dør, er hun løst fra loven som bandt henne til mannen. Derfor skal hun kalles en horkvinne dersom hun, mens mannen ennå lever, blir en annen manns hustru. Men dersom mannen dør, er hun fri fra loven, og er ingen horkvinne om hun gifter seg med en annen mann. Mine brødre! Slik døde også dere fra loven ved Kristi legeme, for at dere skal tilhøre en annen, ham som ble oppreist fra de døde, så vi kan bære frukt for Gud.*

1Kor 7:10: *Til dem som er gift, har jeg dette bud, ikke fra meg selv, men fra Herren: En kvinne skal ikke skille seg fra sin mann.*



Ekteskapet er det menneskelige bildet på ekteskapet mellom oss og Kristus. Derfor presiserer Jesus og apostlene dette påbudet om at en ikke må skille seg fra sin ektefelle, men heller fatte mot ved å se at Kristus frelser de mest håpløse mennesker fra de verste situasjoner. For Gud er alt mulig. Ved en skilsmisse frarøver vi Gud muligheten til å gjenopprette og sette i stand det som er blitt ødelagt. Vi må ikke finne menneskelige løsninger som erstatning for å gå Guds vei.

Det kan likevel være situasjoner som menneskelig kan virke så håpløse at en ikke ser løsningen. Men det vil være i mot Guds vilje om vi innlater oss på å veilede mennesker til å foreta en skilsmisse. I perioder kan det være nødvendig å bo for seg selv om situasjonen krever det. Men vi kan aldri frarøve Gud muligheten til å gjenopprette ett fallent menneske. De tekniske tilfeller og antatte muligheter kan kun bedømmes i hvert enkelt tilfelle. Men vi må se med Guds syn på ekteskapet, skilsmisse og gjengifte. I utgangspunktet finnes ingen mulighet for å gjennomføre en skilsmisse med velsignelse fra Herren. Likevel fordømmer ikke Guds ord et menneske som er blitt skilt. Det er ikke skilsmissen som gjør dette temaet så vanskelig. Men det er at dette automatisk i vårt samfunn tillater en ektefelle å gifte seg på nytt.

1Kor 7:11: Men er hun skilt fra ham, skal hun enten fortsette å leve ugift eller forlike seg med mannen. Og en mann skal ikke skille seg fra sin hustru.

Gjengifte avskjærer Gud fra å kunne gjenopprette ekteskapet mellom mannen og kona for alltid. Derfor oppfordrer Guds ord til å forlike seg med kona eller leve enslig. Du tilhører uansett kun den ene mannen eller hustruen i ditt liv.

I altfor vanskelige situasjoner kan ektefellene separeres. Det er et nødmiddel, som ikke medfører noen fare for misbruk, slik som skilsmissen lett kan. Det gir ikke lidenskapene frie tøyler, tvert imot, nettopp fordi det tvinger til avholdenhet, vil det virke avskrekkende for den ektefelle som har vanskelig for å overgi seg.



Å gifte seg på nytt

Rom 7:3: *Derfor skal hun kalles en horkvinne dersom hun, mens mannen ennå lever, blir en annen manns hustru. Men dersom mannen dør, er hun fri fra loven, og er ingen horkvinne om hun gifter seg med en annen mann.*

I Guds øyne vil gjengifte uten at ektefellen er død, forbli ett problem, da du fortsatt er din første ektefelles kone eller mann. Guds Ord beskriver dette som ekteskapsbrudd.

Mark.10:11-12: *«Han sier til dem: Den som skiller seg fra sin hustru og gifter seg med en annen, gjør seg skyldig i ekteskapsbrudd. Og dersom en kvinne skiller seg fra sin mann og gifter seg med en annen, så driver hun ekteskapsbrudd.*

Det vil si det som gjør at du lever i vedvarende synd er ditt seksuelle liv med din nye ektefelle. Å skille seg vil du kunne få tilgivelse for. Å gifte deg på nytt vil du kunne få tilgivelse for, om du omvender deg og går ut av det. Men å leve seksuelt med det som i utgangspunktet ikke er din rettmessige ektefelle vil føre deg i vedvarende synd i mot Gud og din egen kropp. Hor er ikke synd som er utenfor legemet, men det er synd i mot din egen kropp.

1Kor 6:18-20 *Fly hor! All synd som et menneske ellers kan gjøre, er utenfor legemet. Men den som driver hor, synder mot sitt eget legeme. Eller vet dere ikke at deres legeme er et tempel for Den Hellige Ånd som bor i dere, og som dere har fått fra Gud? Dere tilhører ikke lenger dere selv. Dere er dyrt kjøpt! La da legemet være til ære for Gud!*

Hor

I det nye Testamentet beskrives hor med to ulike betydninger. På norsk sier Bibelen at synden som kunne oppløse ekteskapet, er hor. På norsk blir dette ordet gjerne oppfattet som seksuell aktivitet av en gift person. På gresk forteller Bibelen oss noe helt annet. Ordet som Jesus brukte for hor er Porneia, som oversettes utukt, seksuell aktivitet av en UGIFT person. Dette gjelder en person som aldri hadde vært gift. En person som giftet seg med en fraskilt kvinne, begår ikke Porneia, men Moicheia, som oversettes med utroskap, seksuell aktivitet av en gift person.

Om en ugift mann og en gift kvinne har samleie gjør mannen seg skyldig i Porneia, og kvinnen i Moicheia. Porneia og Moicheia er to vidt forskjellige handlinger.

Porneia, brukes som det vanlige ordet for utukt og løsaktighet, en person som ikke er gift, og aldri har vært gift. Moicheia, brukes om ekteskapsbrudd.

Mark.10:11-12: *Han sier til dem: Den som skiller seg fra sin hustru og gifter seg med en annen, gjør seg skyldig i ekteskapsbrudd. (Moicheia) Og dersom en kvinne skiller seg fra sin mann og gifter seg med en annen, så driver hun ekteskapsbrudd. (Moicheia)*

Luk.16:18: *«Hver den som skiller seg fra sin hustru og gifter seg med en annen, driver hor (Moicheia)*

Matt.5:32: «Men Jeg sier dere at hver den som skiller seg fra sin hustru av noen annen grunn enn hor(Porneia), er årsak til hun bryter ekteskapet(Moicheia). Og den som gifter seg med en fraskilt kvinne, bryter ekteskapet(Moicheia).

Matt.19:9: Men Jeg sier dere: Den som skiller seg fra sin hustru av noen annen grunn enn hor(Porneia), og gifter seg med en annen, bryter ekteskapet(Moicheia). Og den som gifter seg med henne som er skilt, bryter ekteskapet(Moicheia).

Kvinnen som ble grepet i hor

Joh. 8:2-11: Tidlig om morgenen kom han igjen til templet. Folkemengden samlet seg om ham. Han satte seg og lærte dem. De skriftlærde og fariseerne førte da til ham en kvinne som var grepet i hor, og de stilte henne fram for ham. Og de sa til ham: Mester, denne kvinnen er grepet på fersk gjerning i hor. I loven har Moses påbudt oss at slike kvinner skal steines. Hva sier nå du? Dette sa de for å sette ham på prøve, så de kunne ha noe å anklage ham for. Men Jesus bøyde seg ned og skrev med fingeren på jorden. Men da de fortsatte å spørre ham, rettet han seg opp og sa til dem: Den av dere som er uten synd, han skal kaste den første stein på henne! Så bøyde han seg ned igjen, og skrev på jorden. Men da de hørte dette, gikk de bort en etter en, de eldste først. Jesus ble alene tilbake med kvinnen som stod der. Da rettet Jesus seg opp og sa til henne: Kvinne, hvor er de? Har ingen fordømt deg? Hun sa: Ingen, herre! Og Jesus sa: Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort, og synd ikke mer!

Fariseerne setter Jesus på prøve med kvinnen som er grepet i hor. Jesus taler inn i den praksis som de lovlærde i Israel hadde praktisert, å gi tillatelse til skilsmisse ved hor. Jesus sier at fra begynnelse var det ikke slik. Praksis med steining av de som ble grepet i hor var også en læreregel som hadde utviklet seg som en praksis blant rabbinerne. Jesus iverksetter ikke praksisen, men han retter fokus mot anklagerne. Det måtte være en anklager for å kunne dømme noen i hor i ekteskapet. Vi vet at anklageren er djevelen. Jesus avskaffer praksisen med å anklage andre, da dette er djevelen virksomhet. Når det ikke er en anklager da vil det heller ikke være en som dømmes, på tross av om det finnes en handling.

Så Jesus gjenoppretter det som i virkelighet er Guds budskap – kjærlighet. Den nye praksisen innenfor ekteskapet vil være å tilgi, ta til seg og gjenopprette det som ble ødelagt. Dette er kjernen i Jesu budskap. En mann er ikke fri fra ektefellen fordi om det er oppstått ett ekteskapsbrudd gjennom hor. Jesus påpeker bestemt at kvinnen ikke skal synde mer, underforstått, hun må ikke fortsette å leve i hor. Før kunne du frigis fra den ektefelle som ble grepet i utroskap, men da måtte hun steines. Ektefellen som i utgangspunktet var uskyldig ble fri gjennom døden ved steining av ektefellen.

Jesus sier at det er pga deres harde hjerter at de kunne skille seg. Nå som vi har blitt født på nytt og Gud har tatt ut steinhjertet og vi har mottatt ett kjøtt hjerte vil Jesus heve standarden i forhold til hva mennesket faktisk kan gjøre i Kristus. Tegnet på at vi er blitt født på ny er at vi elsker! Tilgivelsens kraft er sterkere enn den gamle lov om skilsmisse og steining. Ekteskapets hellighet driver oss til å strekke oss mye lengre enn verdens metoder for å løse ekteskapsproblemer. Vi skylder Kristus som elsket oss så mye å finne tilgivelse og gjenopprettelse av ekteskapet.

En kvinnes mann

Tit 1:6-9 *En eldste må være ulastelig, han må være én kvinnes mann og ha troende barn som ikke har ord på seg for utskeielser eller oppsetsighet. For en tilsynsmann må være ulastelig som Guds husholder, ikke egenrådig, ikke bråsint, ikke drikkfeldig, ikke voldsom, ikke lysten etter ussel vinning. Han må være gjestfri, glad i det gode, sindig, rettferdig, hellig, avholdende. Han må holde fast ved det troverdige ord i samsvar med læren, slik at han kan være i stand til både å formane ut fra den sunne lære, og til å gjendrive dem som sier imot.*



Dette viser at Bibelen ser på ekteskapet som gyldig kun ved at en mann og en kvinne gifter seg. Menighetstjeneren skal ha hatt kun en hustru og skal ikke ha vært gift før.

1Kor 7:2 *Men for hors skyld skal hver mann ha sin egen hustru, og hver kvinne sin egen mann.*

Det var ikke praksis i følge jødiske eller samfunnsmessige skikker å ha mer enn en kone i Israel på den tiden som Jesus levde. Det bibelen taler om "en kvinnes mann" er viktig fordi ekteskapet mellom mannen og kvinnen er bildet på Kristus og menigheten. En diakon eller menighetstjerner skal være gode eksempler og ikke gi anledning til diskusjoner eller at det skal settes spørsmål til lederens integritet.

Ordspr. 22, 6 *«Lær den unge den vei han skal gå! Så viker han ikke fra den når han blir gammel.»*

Istedenfor at det blir undervist om dette er det nok av eksempler å se til av ekteskap som ender i skilsmisse. Når kristne ledere, som mange mennesker ser opp til, skiller seg, er dette sterke, negative eksempler. Mange bruker det også som en unnskyldning i sin egen situasjon, "siden den store lederen som har utrettet så mye og er tydelig blitt brukt av Gud er gjengift så må jo det bety at det er lov å gifte seg igjen." Men hvis Gud ikke kunne brukt syndere så kunne han ikke brukt noen av oss.

Å vise kjærlighet

Jeg kan ikke si at dette er et tema som det er lett å skrive om, og enda vanskeligere er det å skulle konfrontere noen man kjenner og ikke har lyst til å miste relasjonen til. Det er ikke mulig å ta opp slike tema som ekteskap og skilsmisse uten å trække på noen tær. Det er et tema som i det norske samfunn berører halvparten av alle ekteskap. Men det må ikke gjøre det slik at ingen tør å forkynne Guds ord angående dette emnet. Gud ønsker at vi formidler hjelp i sorgen, smerten og fortvilelsen til mennesker i slike livssituasjoner. Vi må få se i Guds ord den kjærlighet som Jesus har til mennesker i den type utfordringer. Her til kvinnen ved brønnen i Johannes 4:1-54



Jesus var trett etter vandringen, og satt nå der ved brønnen. Det var omkring den sjettede time. Da kommer en kvinne fra Samaria for å dra opp vann. Jesus sier til henne: Gi meg å drikke! Hans disipler var gått inn i byen for å kjøpe mat. Den samaritanske kvinnen sier til ham: Hvordan kan du som er jøde, be meg, en samaritansk kvinne, om å få drikke? Jøder har nemlig ikke omgang med samaritanere. Jesus svarte og sa til henne: Kjente du Guds gave, og visste du hvem det er som sier til deg: Gi meg å drikke – så hadde du bedt ham, og han ville gi deg levende vann! Kvinnen sier til ham: Herre, du har ikke noe å dra opp vann med, og brønnen er dyp. Hvor har du da det levende vann fra? Du er da vel ikke større enn vår far Jakob, som gav oss brønnen og selv drakk av den, og likeså hans sønner og buskapen hans? Jesus svarte og sa til henne: Hver den som drikker av dette vann, blir tørst igjen. Men den som drikker av det vann jeg vil gi ham, skal aldri i evighet tørste, men det vann jeg vil gi ham, blir i ham en kilde med vann som veller fram til evig liv. Kvinnen sier til ham: Herre, gi meg dette vannet, så jeg kan slippe å tørste og gå hit for å dra opp vann! Han sier til henne: Gå og rop på din mann, og kom så hit. Kvinnen svarte: Jeg har ingen mann. Jesus sa til henne: Med rette sa du: Jeg har ingen mann! For du har hatt fem menn, og den du nå har, er ikke din mann. Der talte du sant. Kvinnen sier til ham: Herre, jeg ser at du er en profet! Våre fedre tilbad på dette fjellet, og dere sier at Jerusalem er stedet hvor en skal tilbe. Jesus sier til henne: Tro meg, kvinne! Den time kommer da dere verken skal tilbe Faderen på dette fjell eller i Jerusalem. Dere tilber det dere ikke kjenner. Vi tilber det vi kjenner, for frelsen kommer fra jødene. I det samme kom hans disipler, og de undret seg over at han talte med en kvinne. Likevel spurte ingen: Hva vil du henne? eller: Hvorfor taler du med henne? Kvinnen lot da sin vannkrukke stå og gikk inn i

byen. Og hun sa til folket der: Kom og se en mann som har sagt meg alt det jeg har gjort! Han skulle vel ikke være Messias? De drog da ut fra byen og kom til ham.

Kvinnen ved brønnen gikk dit når hun viste at ingen andre kunne se henne, på den varmeste tiden av døgnet. Hun gjemte seg unna på grunn av sine synder. Synden i hennes liv preget hennes liv og hennes gjøremål. Alt ble sirklet rundt hennes synd og hun ble en bundet kvinne.

Men så kom Jesus og forkynte at hun kunne få vann og aldri mer tørste. Kvinnen ser sine egne løsninger på problemene. Med dette mirakelvannet trenger hun aldri mer å gå til denne brønnen. Ingen trenger lengre å få se henne når hun går for å fylle sin krukke. Løsningen hennes ligger på det menneskelige planet. Ofte er det slik med oss også. Vi finner menneskelige løsninger på våre sjelelige og syndige kvaler.

Men Gud har en bedre vei. Jesus kommer henne til unnsetning. Han spør henne om hvor hennes mann er. Jesus sirkler seg inn på problemet. Nei hun har ingen mann og den hun nå lever med er ikke engang hennes egen. Jesus vet at det er sannheten som setter fri. Også i disse problemer må sannheten settes først.

Vi må ha den frimodighet som Jesus var i besittelse av. Den setter mennesker fri. Jesus peker på synden i livet til kvinnen, hun får ett møte med frelseren fra Nasaret. Etter å ha mottatt renselse fra sine synder går hun tilbake til byen og forteller selv hva som er skjedd. Hun som først trodde hun skulle gjemme seg og aldri mer trenger å konfronteres med menneskene i byen får plutselig frimodighet til å fortelle hvem hun har møtt. Sannheten satte kvinnen i frihet.

Det som kunne stoppet opp som en menneskelig løsning fikk en åndelig gjenopprettelse. Det er dette som er kjærligheten fra Gud til oss angående dette emnet. Gud ønsker å gjenopprette sitt forhold til sine barn. Ikke på lettfærdig vis, men på en måte som gjenoppretter den åndelige karakteren i mennesket.



Konklusjon

Vi har tro på mirakler og vi har tro på bønn. Hvis datteren min blir syk har jeg tro til at Gud kan helbrede henne, hvis det kommer en uventet regning en måned så har vi tro på en Gud som forsørger og Han kan gjøre harde hjerter myke. En mor som har en tenåringssønn som ikke lenger vil ha noe med henne å gjøre, gir ikke opp sønnen sin med det første. Nei hun ber nok iherdig og daglig om at han skal finne sin vei tilbake. En mor vil ikke si at siden du ikke gjør slik som jeg vil, så får du ikke være min sønn lengre. Vi har tro på at Gud kan gjøre det umulige mulig for Han er den allmektige.

Men på ett sted har mange menigheter mistet troen på at det kan skje mirakler; i ekteskapet. Hvis et par i en menighet i dag går fra hverandre og skiller seg, er det vanligere å få høre at man er fri til å gifte seg igjen enn at man får støtte til å be om å få ektefellen tilbake. Når de snakker om nåden til det skilte paret, sier de det slik at den nåden klarer å slette pakten de har inngått og få blanke ark og muligheten til et nytt liv med en ny familie. Men det er dette som ødelegger hjemmene i Norge, og på den måten ødelegges grunncellene i samfunnsstrukturen. Resultatet blir at samfunn som går i oppløsning.



I dagens lettvinde verden med raske løsninger er ofte skilsmisse sett på som en ok måte å forandre virkeligheten på. Det er lettere å gå fra hverandre enn å løse utfordringene. Mange ekteskap ender dessverre i skilsmisse uten at det er forbundet med frykt, vold og misbruk i noen form. Det er stadig flere som i etterkant av samlivsbrudd forteller at de fortsatt er gode venner. Det stiller dessverre hele ekteskapsbruddet i et underlig lys. Hvorfor i det hele tatt la seg separere? Hvor er viljestyrken til å bli, pågangsmotet og utholdenheten?

Nåden må aldri benyttes som plaster på syndene våre, uten oppgjør og omvendelse. I dag opplever vi at nåden brukes slik, men det er ikke Guds ord. Vi må lytte til det bibelen sier og leve slik Gud har bestemt for oss. Det er forskjell på å falle i synd og å legge opp sitt liv i strid med Guds ord. Da lever vi i synd!

Guds pakt med oss er at han aldri forlater oss. Gjennom ektepakten er vi like uløselig knyttet sammen og denne pakten er bildet på Kristi trofasthet til oss. Vi er like uløselig bundet ved vår pakt til vår ektefelle som Kristus og menigheten er knyttet sammen.

Jesu etterfølger kan ikke gå imot Guds ord, da vil en også komme på kollisjonskurs med Han som en dag skal dømme levende og døde. Herren Jesus er ett med sitt ord og Han er i går og i dag den samme.

Kilder

Bøker:

Frank Åbyholm, Gud har talt! Men har du hørt?

Arne Rudvin, Jesu Ord om skilsmisse og gjengifte

Broder Andreas, Gjenreis muren!

Gustav Mjåland, Gjør hjemmene sterke

Joseph A. and Patricia L. Webb, Divorce and remarriage, The trojan horse within the church

Taler:

Øyvind Kleiveland, tale om skilsmisse og gjengifte

David Pawson, tale: "Marriage after divorce?":

Websider:

Wikipedia, Henrik VIII av England

marrigedivorce.com

ekteskapet.blogspot.com

tosko.no

DVD:

Michael og Marilyn Phillips, Kampen for ekteskapet